EVROPSKÁ KOMISE

V Bruselu dne 14.10.2011
KOM(2011) 644 v konečném znění

2011/0277 (NLE)

Návrh

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ RADY

o uložení konečného antidumpingového cla a o konečném výběru prozatímního cla z dovozu některých mastných alkoholů a jejich směsí pocházejících z Indie, Indonésie a Malajsie

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

Odůvodnění a cíle návrhu

Tento návrh se týká použití nařízení Rady (ES) č. 1225/2009 ze dne 30. listopadu 2009 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (dále jen „základní nařízení“), v antidumpingovém řízení týkajícím se dovozu některých mastných alkoholů a jejich směsí pocházejících z Indie, Indonésie a Malajsie.

Obecné souvislosti

Tento návrh se předkládá v souvislosti s prováděním základního nařízení a je výsledkem šetření, které proběhlo v souladu s hmotněprávními a procesními požadavky stanovenými v základním nařízení.

Platné předpisy vztahující se na oblast návrhu

Prozatímní opatření byla uložena na základě nařízení Komise (EU) č. 446/2011 (Úř. věst. L 122, 11.5.2011, s. 47).

Soulad s ostatními politikami a cíli Unie

Nevztahuje se na tento návrh.

2. VÝSLEDKY KONZULTACÍ SE ZÚČASTNĚNÝMI STRANAMI A POSOUZENÍ DOPADŮ

Konzultace zúčastněných stran

Zúčastněné strany dotčené tímto řízením měly možnost v průběhu šetření v souladu s ustanoveními základního nařízení hájit své zájmy.

Sběr a využití výsledků odborných konzultací

Nebylo třeba využít externích odborných konzultací.

Posouzení dopadů

Tento návrh je výsledkem provádění základního nařízení.

Základní nařízení neobsahuje ustanovení týkající se obecného posouzení dopadů, obsahuje však úplný seznam podmínek, které musí být posouzeny.

3. PRÁVNÍ STRÁNKA NÁVRHU

Shrnutí navrhovaných opatření

Připojený návrh nařízení Rady se zakládá na konečných zjištěních o dumpingu, újmě, příčinných souvislostech a zájmu Unie. Proto se navrhuje, aby Rada přijala připojený návrh nařízení, které by mělo být vyhlášeno nejpozději 11. listopadu 2011.

Právní základ

Nařízení Rady (ES) č. 1225/2009 ze dne 30. listopadu 2009 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství.

Zásada subsidiarity

Návrh spadá do výlučné pravomoci Evropské unie. Zásada subsidiarity se proto neuplatní.

Zásada proporcionality

Návrh je v souladu se zásadou proporcionality z těchto důvodů:

Podoba opatření je popsána ve výše uvedeném základním nařízení a neponechává žádný prostor pro rozhodnutí na vnitrostátní úrovni.

Údaje o způsobu, jakým je dosaženo toho, aby finanční a administrativní zátěž Unie, vlád členských států, regionálních a místních orgánů, hospodářských subjektů a občanů byla co nejmenší a přiměřená cíli návrhu, není třeba uvádět.

Volba nástrojů

Navrhované nástroje: nařízení.

Jiné prostředky by nebyly přiměřené z tohoto důvodu:

Jiné prostředky by nebyly přiměřené, neboť základní nařízení nestanoví náhradní možnosti.

4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Návrh nemá žádný dopad na rozpočet Unie.

2011/0277 (NLE)

Návrh

PROVÁDĚCÍ NAŘÍZENÍ RADY

o uložení konečného antidumpingového cla a o konečném výběru prozatímního cla z dovozu některých mastných alkoholů a jejich směsí pocházejících z Indie, Indonésie a Malajsie

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Rady (ES) č. 1225/2009 ze dne 30. listopadu 2009 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství[1] (dále jen „základní nařízení“), a zejména na článek 9 uvedeného nařízení,

s ohledem na návrh předložený Evropskou komisí (dále jen „Komise“) po konzultaci s poradním výborem,

vzhledem k těmto důvodům:

A. POSTUP

1. Prozatímní opatření

(1) Nařízením (EU) č. 446/2011[2] (dále jen „prozatímní nařízení“) uložila Komise prozatímní antidumpingové clo z dovozu některých mastných alkoholů a jejich směsí (dále jen „mastné alkoholy“) pocházejících z Indie, Indonésie a Malajsie (dále jen „dotčené země“).

(2) Řízení bylo zahájeno oznámením o zahájení řízení (dále jen „oznámení o zahájení řízení“) zveřejněným dne 13. srpna 2010[3] na základě podnětu, který dne 30. června 2010 podali dva výrobci v Unii, Cognis GmbH (Cognis) a Sasol Olefins & Surfactants GmbH (Sasol) (společně dále jen „žadatelé“). Tyto dvě společnosti představují podstatnou část, v tomto případě více než 25 % celkové výroby výrobku, který je předmětem šetření, v Unii.

(3) Jak je uvedeno v 9. bodu odůvodnění prozatímního nařízení, období šetření dumpingu a újmy se týkalo období od 1. července 2009 do 30. června 2010 (dále jen „období šetření“ nebo „OŠ“). Zkoumání trendů významných pro posouzení újmy se týkalo období od 1. ledna 2007 do konce období šetření (dále jen „posuzované období“).

---

1 Úř. věst. L 343, 22.12.2009, s. 51.
2 Úř. věst. L 122, 11.5.2011, s. 47.
3 Úř. věst. C 219, 13.8.2010, s. 12.

2. Následný postup

(4) Po zveřejnění nejdůležitějších skutečností a úvah, na jejichž základě bylo rozhodnuto o uložení prozatímních antidumpingových opatření (dále jen „poskytnutí prozatímních informací“), předložilo několik zúčastněných stran k těmto prozatímním zjištěním písemné připomínky. Strany, které o to požádaly, dostaly možnost slyšení.

(5) Komise nadále shromažďovala a ověřovala veškeré informace, jež považovala za nezbytné pro konečná zjištění.

(6) Všechny strany byly následně informovány o nejdůležitějších skutečnostech a úvahách, na jejichž základě se zamýšlelo doporučit uložení konečného antidumpingového cla z dovozu některých mastných alkoholů a jejich směsí pocházejících z Indie, Indonésie a Malajsie a s konečnou platností vybrat částky zajištěné prostřednictvím prozatímního cla (dále jen „poskytnutí konečných informací“). Všem stranám byla přiznána lhůta, v níž mohly k těmto poskytnutým konečným informacím vznést připomínky.

(7) Ústní a písemné připomínky zúčastněných stran byly zváženy a ve vhodných případech zohledněny.

B. DOTČENÝ VÝROBEK A OBDOBNÝ VÝROBEK

1. Dotčený výrobek

(8) Jak je uvedeno v 10. a 11. bodu odůvodnění prozatímního nařízení, dotčeným výrobkem jsou nasycené mastné alkoholy s uhlíkovým řetězcem C8, C10, C12, C14, C16 nebo C18 (nezahrnuje rozvětvené isomery) včetně jednotlivých nasycených mastných alkoholů (zvané rovněž „čisté frakce“) a směsi převážně obsahující kombinaci uhlíkových řetězců C6-C8, C6-C10, C8-C10, C10-C12 (běžně zařazované jako C8-C10), směsi převážně obsahující kombinaci uhlíkových řetězců C12-C14, C12-C16, C12-C18, C14-C16 (běžně zařazované jako C12-C14) a směsi převážně obsahující kombinaci uhlíkových řetězců C16-C18, pocházející z Indie, Indonésie a Malajsie, v současnosti kódů KN ex 2905 16 85, 2905 17 00, ex 2905 19 00 a ex 3823 70 00.

(9) Poté, co byla uložena prozatímní opatření, některé strany namítly, že vymezení dotčeného výrobku není jednoznačné. Tyto strany tvrdily, že podle oznámení o zahájení řízení patří do rozsahu výrobků pouze lineární mastné alkoholy, nikoli tedy mastné alkoholy obsahující rozvětvené isomery nebo rozvětvené mastné alkoholy. Další strany uvedly, že nemá smysl vylučovat mastné alkoholy obsahující rozvětvené isomery vyrobené prostřednictvím oxo procesu, protože mají na trhu stejné využití jako lineární mastné alkoholy a představují pro ně konkurenci.

(10) Bylo stanoveno, že všechny druhy mastných alkoholů, které jsou předmětem tohoto šetření, jak je uvedeno v 8. bodu odůvodnění, mají navzdory možným rozdílům z hlediska suroviny použité pro výrobu nebo rozdílům výrobního procesu stejné nebo velmi podobné základní fyzikální, chemické a technické vlastnosti a jsou používány ke stejným účelům. Možné odchylky dotčeného výrobku nemění jeho základní vymezení, jeho vlastnosti nebo způsob, jak jej vnímají různé strany.

(11) Prozatímní rozhodnutí uvedené v oznámení o zahájení řízení o vyloučení mastných alkoholů obsahujících rozvětvené isomery z rozsahu výrobků a o vyloučení výroby rozvětvených mastných alkoholů těchto společností z vymezení výroby v EU (včetně těch společností, které vyrábějí mastné alkoholy na základě oxo procesu) by proto mělo být zachováno. Jelikož ohledně dotčeného výrobku nebyly předloženy žádné další připomínky, potvrzuje se 10. a 11. bod odůvodnění prozatímního nařízení.

2. Obdobný výrobek

(12) Připomíná se, že ve 13. bodu odůvodnění prozatímního nařízení bylo s prozatímní platností rozhodnuto, že lineární mastné alkoholy a rozvětvené mastné alkoholy nejsou obdobnými výrobky a že tedy údaje týkající se výrobců, kteří vyrábějí mastné alkoholy obsahující rozvětvené isomery, by měly být z analýzy újmy vyloučeny.

(13) Jelikož ohledně obdobného výrobku nebyly předloženy žádné další připomínky, potvrzuje se 12. a 13. bod odůvodnění prozatímního nařízení.

C. DUMPING

1. Indie

1.1. Běžná hodnota

(14) Jelikož ohledně stanovení běžné hodnoty nebyly předloženy žádné připomínky, potvrzují se prozatímní zjištění ve 14. až 18. bodu odůvodnění prozatímního nařízení.

1.2. Vývozní cena

(15) Jelikož ohledně stanovení vývozní ceny nebyly předloženy žádné připomínky, potvrzují se prozatímní zjištění v 19. bodu odůvodnění prozatímního nařízení.

1.3. Srovnání

(16) V návaznosti na poskytnutí prozatímních a konečných informací oba indičtí vyvážející výrobci zopakovali své tvrzení, že by se při výpočtu dumpingového rozpětí nemělo přihlížet k jejich prodeji, který se v období šetření uskutečnil pro jednoho z původních žadatelů v Unii (viz 22. bod odůvodnění prozatímního nařízení). Tyto společnosti odůvodnily své tvrzení na základě skutečnosti, že článek 9.1 Antidumpingové dohody WTO stanoví, že výše ukládaného cla má představovat úplné dumpingové rozpětí nebo méně. Indičtí vyvážející výrobci také zmiňovali článek 2.4 Antidumpingové dohody WTO, podle kterého by mělo být učiněno spravedlivé srovnání mezi vývozní cenou a běžnou hodnotou. Na tomto základě tvrdili, že žadatel s nimi v době, kdy připravoval podání podnětu, vyjednal nákup značného množství výrobků za velmi nízké ceny, a že tedy ceny těchto operací nebyly stanoveny spravedlivě a z toho důvodu by tyto operace neměly být zahrnuty do výpočtu dumpingu.

(17) Za prvé by mělo být poznamenáno, že skutečnost, že Antidumpingová dohoda WTO stanoví možnost uložit clo, které je nižší než úplné dumpingové rozpětí, nezakládá povinnost tak učinit. Ustanovení čl. 9 odst. 4 základního nařízení pouze ukládají povinnost omezit antidumpingové clo na úroveň, která postačuje k odstranění způsobené újmy. Navíc nebyly předloženy žádné důkazy o tom, že by strany ceny

nevyjednaly svobodně. Zkoumáním celkových nákupů uvedeného žadatele bylo také zjištěno, že ceny vyjednané těmito dvěma indickými vyvážejícími výrobci odpovídaly dohodnutým cenám nákupu srovnatelných výrobků uvedeného žadatele od jiných dodavatelů. Navíc bylo zjištěno, že žadatel dovážel dotyčný výrobek od indických vyvážejících výrobců mnoho let, a ne jen v průběhu OŠ. Jeden vyvážející výrobce dále uvedl v ústním slyšení, jemuž předsedal úředník pro slyšení, že jejich ceny pro dotčeného žadatele byly strukturálně nižší než ceny účtované jiným zákazníkům. Závěrem, neexistují žádné důkazy o tom, že by ceny nebyly stanoveny spravedlivě pouze kvůli tomu, že kupujícím byl žadatel, a potvrzuje se odmítnutí tvrzení.

(18) V návaznosti na poskytnutí prozatímních a konečných informací oba indičtí vyvážející výrobci zopakovali svůj požadavek na úpravu měnového přepočtu podle čl. 2 odst. 10 písm. j) základního nařízení a tvrdili, že od listopadu 2009 docházelo k trvalému zhodnocování indické rupie (INR) oproti euru (EUR), což má rušivý účinek na výpočet dumpingu (viz 23. bod odůvodnění prozatímního nařízení). Oba vyvážející výrobci přiznali, že jejich prodejní ceny byly v druhé polovině období šetření vyšší než prodejní ceny v první polovině tohoto období, ale tvrdili, že tento trend byl způsoben výhradně zvýšením nákladů na suroviny a obecným zlepšením podmínek na trhu po skončení hospodářské krize a že nebyl odrazem zhodnocování indické rupie oproti euru. Tyto společnosti navíc tvrdily, že i kdyby mohly své ceny pravidelně a v krátkých obdobích upravovat, nikdy by nemohly přesně předpovědět vývoj směnných kurzů pro budoucí období.

(19) Šetřením se prokázalo, že i když se indická rupie ve druhé polovině OŠ postupně zhodnocovala oproti euru, u každého indického vývozního výrobce se prodejní ceny hlavních výrobků pro několik hlavních zákazníků měnily ve skutečnosti každý měsíc, zejména ve druhé polovině OŠ. Nic tudíž nenaznačuje, že prodejní ceny do Unie se ve stejné době nemohly měnit tak, aby se do nich promítly také změny směnných kurzů v průběhu 60 dnů, jak stanoví čl. 2 odst. 10 písm. j) základního nařízení a článek 2.4.1 Antidumpingové dohody WTO. Vzhledem k tomu, že v několika případech byly ceny často měněny, mohla být zohledněna také každá změna směnného kurzu. Kromě toho se tím prokázalo, že trh mastných alkoholů je obecně otevřený častým změnám cen. Proto i v případech, kdy se ceny měnily méně často, neexistují důkazy, že by to nebylo způsobeno podnikatelským rozhodnutím stran. Skutečnost, že ceny mohou být rychle upravovány tak, aby zohlednily změněnou situaci na trhu (v tomto případě údajně změny směnných kurzů), poskytla indickým vyvážejícím výrobcům možnost – pokud chtěli – zohlednit tyto změny ve svých prodejních cenách, což zjevně v řadě případů dělali. S ohledem na výše uvedené není úprava měnového přepočtu odůvodněna a tento požadavek se zamítá.

(20) V návaznosti na poskytnutí prozatímních informací jeden indický vyvážející výrobce uvedl, že úprava o rozdíly nepřímých daní přiznaná podle čl. 2 odst. 10 písm. b) základního nařízení, která byla provedena u určitých druhů výrobku, měla být také provedena u výrobků a směsí obsahujících uhlíkové řetězce C12 a C14, protože zaplacené clo ze surovin použitých pro tyto výrobky bylo při vývozu výrobku vráceno. V průběhu šetření však nebyly předloženy žádné na místě ověřitelné informace, které by dokládaly, že tato cla byla následně skutečně vrácena. Po konečném poskytnutí informací tato společnost tvrdila, že její námitky byly nesprávně pochopeny a že všechny suroviny použité k výrobě výrobků a směsí obsahujících uhlíkové řetězce C12 a C14 byly dovezeny bezcelně. Jelikož je třeba uhradit nepřímou daň, pokud jsou tyto suroviny následně zakomponovány do výrobků prodávaných na domácím trhu,

společnost žádá úpravu běžné hodnoty u těchto konkrétních druhů výrobků. Důkazy předložené během inspekce však ukazují, že specifické suroviny potřebné k výrobě druhů výrobků obsahujících uhlíkové řetězce C12 a C14 a dovezené bezcelně v průběhu OŠ stačily pouze k výrobě zlomku vývozního odbytu tohoto výrobku, který uskutečnila společnost během OŠ. Je proto jisté, že nejméně dvě třetiny vyvezených výrobků obsahujících uhlíkové řetězce C12 a C14 byly vyrobeny s použitím surovin, za které bylo zaplaceno dovozní clo. Společnost nepředložila žádný důkaz o tom, že tyto bezcelně dovezené suroviny byly použity na prodej na vývoz do EU, a nikoli na prodej na vývoz do třetích zemí, a tato námitka se proto zamítá.

(21) Jelikož ohledně srovnání nebyly předloženy žádné další připomínky, potvrzuje se obsah 20. a 23. bodu odůvodnění prozatímního nařízení.

1.4. Dumpingové rozpětí

(22) Jelikož ohledně výpočtu dumpingového rozpětí nebyly předloženy žádné připomínky, potvrzuje se obsah 24. až 26. bodu odůvodnění prozatímního nařízení.

(23) Výše dumpingu, která byla stanovena s konečnou platností, vyjádřená jako procentní podíl z čisté ceny CIF s dodáním na hranice Unie před proclením činí:

Společnost	Konečné dumpingové rozpětí
Godrej Industries Limited	9,3 %
VVF Limited	4,8 %
Všechny ostatní společnosti	9,3 %

2. Indonésie

2.1. Běžná hodnota

(24) V návaznosti na poskytnutí prozatímních a konečných informací jeden indonéský vyvážející výrobce tvrdil, že při testování ziskovosti operací neměly být prodejní, režijní a správní náklady přiřazeny jednotlivým operacím na základě obratu, protože to vedlo k tomu, že řada operací nebyla shledána ziskovými. Toto tvrzení bylo prozkoumáno, ale bylo zjištěno, že rozdělení prodejních, režijních a správních nákladů na jednotlivé operace na základě obratu je vhodnější vzhledem k jejich povaze, protože více souvisejí s hodnotou než s objemem. Je třeba poznamenat, že celková hodnota prodejních, režijních a správních nákladů rozdělených na každý druh výrobku je stejná bez ohledu na to, jaká z těchto dvou metod se použije na rozdělení těchto nákladů na jednotlivé operace. Operace, u kterých vyvážející výrobce zpochybnil výsledek zkoušky ziskovosti, byly přezkoumány a bylo potvrzeno, že tyto operace nebyly ziskové. Toto tvrzení se proto zamítá.

(25) Tentýž indonéský vyvážející výrobce také uvedl, že při stanovení úrovně zisku použité při určení běžné hodnoty by neměl být vyloučen zisk z prodeje, k němuž na úrovni druhu výrobku nedošlo v běžném obchodním styku, protože více než 80 % celkového domácího prodeje bylo ziskového. V souvislosti s tímto tvrzením se připomíná, že

určení prodeje uskutečněného v běžném obchodním styku se provádí na úrovni druhu výrobku, jak je objasněno v 29. až 32. bodu odůvodnění prozatímního nařízení, protože se jedná o nejvhodnější způsob, jak přesně spojit prodejní ceny se souvisejícími výrobními náklady. Ustanovení čl. 2 odst. 6 základního nařízení navíc nevylučují případné rozdělení výrobku, který je předmětem šetření, podle druhů. Prodej, který nebyl uskutečněn v běžném obchodním styku, je proto vyloučen na úrovni druhu výrobku z výpočtu zisku použitého při určení běžné hodnoty. Tato námitka se proto zamítá.

(26) Tentýž indonéský vyvážející výrobce také uvedl, že při určení běžné hodnoty některých druhů výrobku nebyly odečteny úpravy, které by vrátily běžné hodnoty na úroveň ceny ze závodu. Toto tvrzení bylo přijato a výpočet byl příslušným způsobem upraven.

(27) Jelikož ohledně určení běžné hodnoty nebyly předloženy žádné další připomínky, potvrzují se prozatímní zjištění v 27. až 33. bodu odůvodnění prozatímního nařízení, která jsou opravena, jak je uvedeno ve výše uvedeném 26. bodu odůvodnění.

2.2. Vývozní cena

(28) V návaznosti na poskytnutí prozatímních informací jeden indonéský vyvážející výrobce uvedl, že nebylo poskytnuto odůvodnění toho, že cena pro dovážející společnost v Unii, se kterou byl ve spojení, byla považována za nespolehlivou, ani odůvodnění určení vývozní ceny tohoto prodeje podle čl. 2 odst. 9 základního nařízení. V této souvislosti je třeba poznamenat, že vnitropodnikové ceny mezi stranami ve spojení se nepovažují za spolehlivé, protože by mohly být uměle stanovovány na různých úrovních v závislosti na tom, co je výhodnější pro dotčené společnosti ve spojení. Z tohoto důvodu určení vývozní ceny podle čl. 2 odst. 9 základního nařízení při použití přiměřeného ziskového rozpětí bez ohledu na skutečný zisk plynoucí z vnitropodnikových cen zamezuje jakýmkoli rušivým účinkům, které mohou nastat v důsledku vnitropodnikových cen. Tato námitka se proto zamítá.

(29) V návaznosti na poskytnutí prozatímních informací oba indonéští vývozci uvedli, že pro prodej na vývoz do Unie prostřednictvím dovozců ve spojení nacházejících se v Unii je ziskové rozpětí použité pro určení vývozní ceny podle čl. 2 odst. 9 základního nařízení nevhodné. Oba tvrdili, že zisk, který byl použit v prozatímní fázi, se týkal pouze částečně spolupracujícího dovozce a nebyl ověřen, a nebyl proto spolehlivý. Proto navrhli, aby byl použit zisk ve výši 5 %, jak tomu bylo v jiných šetřeních. Vzhledem k nízké úrovni spolupráce nezávislých dovozců v tomto šetření se tato námitka přijímá a byla použita úroveň zisku ve výši 5 %, což odpovídá úrovním zisku použitým v předešlých šetřeních ve stejném odvětví.

(30) Jelikož ohledně srovnání nebyly předloženy žádné další připomínky, potvrzuje se obsah 34. až 36. bodu odůvodnění prozatímního nařízení, který je upraven, jak je objasněno ve výše uvedeném 29. bodu odůvodnění.

2.3. Srovnání

(31) V návaznosti na poskytnutí prozatímních informací oba indonéští vývozci poukázali na to, že pro prodej prostřednictvím příslušných obchodníků ve spojení ve třetí zemi neměly být provedeny žádné úpravy o rozdíly v provizích podle čl. 2 odst. 10 písm. i).

Obě společnosti tvrdily, že jejich výrobní společnosti v Indonésii a příslušní obchodníci ve spojení v Singapuru tvoří jeden hospodářský subjekt a že obchodníci ve třetí zemi jednají jako vývozní oddělení jejich indonéských společností ve spojení. V obou případech však výrobce v Indonésii přímo fakturuje domácí prodej i určitý prodej na vývoz do třetích zemí a obchodníci v Singapuru dostávají zvláštní provizi. U jedné z indonéských společností pokrývá tato ve smlouvě uvedená provize pouze prodej na vývoz. Obchodníci ve třetí zemi navíc také prodávají výrobky vyrobené jinými výrobci, v jednom případě také výrobci nikoli ve spojení. Oba obchodníci ve spojení v Singapuru proto zcela zřejmě plní funkce, které se podobají funkcím obchodního zástupce, který pracuje na provizním základě. Tato námitka se proto zamítá.

(32) V návaznosti na konečné poskytnutí informací indonéská vláda a jeden indonéský vyvážející výrobce zopakovali tvrzení o jednom hospodářském subjektu, o němž se mluví v předchozím bodě. Argumentovali tím, že ve věci *Matsushita v. Rada*[4] již Soudní dvůr rozhodl, že to, že výrobce uskutečňuje jisté prodejní funkce, neznamená, že výrobní a obchodní společnost nemohou tvořit jeden hospodářský subjekt. Kromě toho tvrdili, že prodej do třetích zemí, který uskutečňuje přímo vývozce bez účasti obchodníka v Singapuru, představuje pouze malý procentní podíl prodeje na vývoz a že Soud prvního stupně (dnes Tribunál) rozhodl ve věci *Interpipe*[5], že malý objem přímého prodeje výrobcem ještě nedokazuje, že neexistuje jeden hospodářský subjekt. Nakonec poukázali na to, že ve věci *Canon v. Rada*[6] to, že prodejní dceřiná společnost vystupovala také jako distributor výrobků od jiných společností, nemělo vliv na to, že byla shledána jedním hospodářským subjektem.

(33) I když Soudní dvůr ve věci *Matsushita v. Rada* rozhodl, že instituce v tomto případě měly právo na stanovisko, že výrobce spolu s jednou či několika distribučními společnostmi pod jeho kontrolou tvoří hospodářský subjekt, třebaže sám vykonává některé prodejní funkce, nevyplývá z toho nezbytně povinnost vždy považovat výrobce a jeho prodejní společnosti ve spojení za jeden hospodářský subjekt. Navíc – na rozdíl od indonéského vyvážejícího výrobce – výrobní společnost ve věci *Matsushita v. Rada* sama přímo neprodávala. Zadruhé, v rozsudku ve věci *Interpipe* bylo uvedeno, že přímý prodej vyvážejícím výrobcem představoval jen malý procentní podíl celkového objemu prodeje do EU, což byl pouze jeden prvek, který Soud prvního stupně při analýze zkoumal. Důležitější je, že Soud zdůraznil skutečnost, že tento přímý prodej směřoval do nových členských států pouze na přechodné období. Naproti tomu v tomto případě z dostupných důkazů vyplývá, že přímý prodej ze strany výrobce do některých třetích zemí není dočasný, nýbrž – přinejmenším zpravidla – strukturální, tj. trvalý. U každého dotčeného výrobce navíc tento prodej představuje značný procentní podíl jeho domácího prodeje. Nakonec je třeba uvést, že ve věci *Canon v. Rada* zahrnoval prodej prováděný prodejní dceřinou společností vyvážejícího výrobce na domácím trhu další výrobky, které byly prodávány toliko pod

---

4 Matsushita Electric Industrial Co. Ltd a Matsushita Electric Trading Co. Ltd v. Rada Evropských společenství , věc C-175/87, rozsudek Soudního dvora ze dne 10. března 1992.

5 Interpipe Nikopolsky Seamless Tubes Plant Niko Tube ZAT a Interpipe Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant VAT v. Rada Evropské unie, věc T-249/06, rozsudek Soudu prvního stupně ze dne 10. března 2009.

6 Canon Inc v. Rada Evropských společenství, věc C-171/87, rozsudek Soudního dvora ze dne 10. března 1992.

jinou obchodní značkou, nicméně vyráběny byly všechny samotným vyvážejícím výrobcem. Tato námitka se proto opět zamítá.

(34) Jedna indonéská společnost dále tvrdila, že i kdyby neměl být přijat koncept jednoho hospodářského subjektu, Komise uložila „zdvojené rozpětí“ tím, že od vývozní ceny nezávislým odběratelům v Unii odečetla zisk dovozce ve spojení v Unii i provizi obchodníka ve spojení ve třetí zemi. Tyto dvě položky však byly zohledněny pro různé účely a byly odečteny samostatně. Jak je objasněno v 28. bodu odůvodnění, je vývozní cena prodeje na vývoz prostřednictvím dovozců ve spojení v Unii určena podle čl. 2 odst. 9 základního nařízení na základě ceny, za kterou jsou dovezené výrobky poprvé znovu prodány nezávislému kupujícímu. V těchto případech se provede úprava pro zisk, aby se stanovila spolehlivá vývozní cena franko hranice Unie. Provize pro obchodníka ve spojení ve třetí zemi byla naopak odečtena podle čl. 2 odst. 10 písm. i) základního nařízení. Tato námitka se proto zamítá.

(35) Společnost dále uvedla, že pokud by měla být vývozní cena upravena o provizi obchodníka ve spojení ve třetí zemi podle čl. 2 odst. 10 písm. i), měla by být provedena stejná úprava běžné hodnoty, protože tento obchodník koordinuje také domácí prodej. Písemná smlouva mezi obchodníkem a výrobcem v Indonésii však zahrnuje pouze prodej na vývoz. Domácí prodej navíc fakturuje společnost v Indonésii. Tato námitka se proto zamítá.

(36) Ohledně úpravy podle čl. 2 odst. 10 písm. i) základního nařízení se má za to, že je vhodné použít přiměřené ziskové rozpětí nezávisle na skutečně dosaženém zisku na základě vnitropodnikových cen, aby se zamezilo jakýmkoli rušivým účinkům, které mohou nastat v důsledku vnitropodnikových cen. Jak již bylo učiněno v předchozích případech[7], skutečná zisková rozpětí obchodníků ve třetí zemi použitá v prozatímní fázi byla proto nahrazena ziskem ve výši 5 %, který se považuje za přiměřený zisk z činností obchodních společností v chemickém odvětví.

(37) Další indonéská společnost uvedla, že u prodeje prostřednictvím jejího dovozce ve spojení v Unii Komise odečetla náklady na provizi dvakrát. Společnost tvrdila, že při určení vývozní ceny podle čl. 2 odst. 9 základního nařízení byly provedeny úpravy o prodejní, režijní a správní náklady dovozce ve spojení i o náklady na provizi jako přímé náklady prodeje. Vzhledem k tomu, že náklady na provizi jsou již zahrnuty v prodejních, režijních a správních nákladech, výsledkem bylo dvojí odečtení nákladů na provizi. Tato námitka byla shledána opodstatněnou a výpočet byl příslušným způsobem upraven.

(38) Jedna společnost zopakovala požadavek na úpravu o rozdíly ve fyzických vlastnostech, a to na základě toho, že dotčený výrobek vyváží do EU v kapalné i pevné formě, zatímco na domácím trhu jej prodává pouze v pevné formě, a že ceny za kapalnou formu jsou nižší než ceny za výrobek, který je předmětem šetření, v pevné formě (viz 39. bod odůvodnění prozatímního nařízení). Na podporu tohoto požadavku společnost předložila kopii dvou faktur za prodej na další vývozní trhy. Tento důkaz však v této pozdní fázi řízení nebylo možné ověřit, ani se nedalo zjistit, zda se zmíněné

[7] Například u polytetrafluorethylenu (PTFE) ve formě částic pocházejícího z Ruska a z Čínské lidové republiky, Úř. věst. L 144, 8.6.2005, s. 11, a u peroxosíranů (persíranů) pocházejících ze Spojených států amerických, Čínské lidové republiky a Tchaj-wanu, Úř. věst. L 97, 12.4.2007, s. 6.

rozdíly vztahovaly na všechny případy, kde nastaly výše uvedené rozdíly ve fyzických vlastnostech. Tento požadavek se proto zamítá.

(39) V návaznosti na poskytnutí prozatímních informací jeden indonéský vývozce uvedl, že úroková sazba použitá v prozatímním nařízení pro výpočet úvěrových nákladů jeho dovozce ve spojení v Unii byla neúměrná, a navrhl použít úrokovou sazbu vycházející z hodnot, které pro období šetření zveřejnila Deutsche Bundesbank. Vzhledem k tomu, že hodnota úrokové sazby použité pro výpočet úvěrových nákladů této společnosti v prozatímním nařízení vycházela z informací, které poskytly další strany, a tyto informace tedy odrážejí jejich konkrétní finanční situaci, která se nutně netýká daného dovozce ve spojení, tato námitka byla přijata a výpočet byl příslušným způsobem upraven.

(40) Jelikož ohledně srovnání nebyly předloženy žádné další připomínky, potvrzují se prozatímní zjištění v 37. až 40. bodu odůvodnění prozatímního nařízení, které jsou upraveny tak, jak je objasněno ve výše uvedeném 36., 37. a 39. bodu odůvodnění.

2.4. Dumpingové rozpětí

(41) Jelikož ohledně výpočtu dumpingového rozpětí nebyly předloženy žádné další připomínky, potvrzuje se obsah 41. a 42. bodu odůvodnění prozatímního nařízení.

(42) Výše dumpingu, která byla stanovena s konečnou platností, vyjádřená jako procentní podíl z čisté ceny CIF s dodáním na hranice Unie před proclením činí:

Společnost	Prozatímní dumpingové rozpětí
P.T. Ecogreen Oleochemicals	7,3 %
P.T. Musim Mas	5,4 %
Všechny ostatní společnosti	7,3 %

3. Malajsie

3.1. Běžná hodnota

(43) V návaznosti na poskytnutí prozatímních informací jeden z malajsijských vyvážejících výrobců uvedl, že zkouška ziskovosti při posouzení běžného obchodního styku (viz 46. bod odůvodnění prozatímního nařízení) neměla vycházet z váženého průměru ročních nákladů výroby, ale vzhledem k dennímu kolísání ceny hlavní suroviny měly být použity jednotlivé náklady každé domácí operace. S ohledem na toto tvrzení je třeba zdůraznit, že Komise důsledně využívá jako srovnávací ukazatel pro zkoušku ziskovosti vážený průměr nákladů výroby. Tento formát, kterým se společnost řídila ve své odpovědi na dotazník, byl základem inspekce na místě, při které došlo ke sladění údajů oznámených společností a jejího účetnictví. Požadavek použít náklady výroby na základě operací, který by představoval významné odchýlení od běžného postupu Komise, byl poprvé uveden v připomínkách společnosti k dokumentu prozatímních informací a odpovídající číselné údaje proto nemohly být ověřeny na místě. Je třeba také konstatovat, že listy o nákladech jednotlivých operací, které

společnost předložila na podporu svého požadavku, vycházejí do značné míry z odhadů a nejsou tedy přesnějšími a reprezentativnějšími údaji o nákladech než údaje, které společnost původně oznámila a které byly ověřeny na místě. Závěrem by mělo být poznamenáno, že struktura poskytnutých nových listů o nákladech neumožňuje sladění s touto částí zpráv o řízení, které byly ověřeny na místě. Tato námitka se proto zamítá.

(44) Malajsijský vývozce, který neměl žádný domácí prodej (viz 51. bod odůvodnění prozatímního nařízení), uvedl, že hodnoty prodejních, režijních a správních nákladů a zisku použité pro výpočet běžné hodnoty by neměly vycházet z váženého průměru skutečných hodnot zjištěných pro ostatní dva vyvážející výrobce, kteří prodávají obdobný výrobek na malajsijském trhu. Společnost uvedla, že tyto hodnoty nejsou reprezentativní, protože společnost používá odlišné výrobní metody a odlišnou základní surovinu. S ohledem na toto tvrzení by mělo být připomenuto, že při výpočtu běžné hodnoty byly použity vlastní výrobní náklady této společnosti. Pouze hodnoty prodejních, režijních a správních nákladů vycházely z čísel získaných od ostatních dvou malajsijských vyvážejících výrobců. Pokud jde o zisk, ten byl určen tak, jak je vysvětleno v bodě 45 níže. Za druhé, společnost neobjasnila údajný účinek použité výrobní metody na prodejní, režijní a správní náklady. Dále se konstatuje, že pouze omezená část výroby společnosti je založena na údajně odlišné výrobní metodě, zatímco značná část výrobků je vyráběna na základě stejného výrobního procesu a za použití stejných základních surovin jako v případě ostatních dvou malajsijských výrobců. Proto je vyvozen závěr, že společnost neprokázala, že použité hodnoty nebyly reprezentativní, a toto tvrzení se odmítá.

(45) Tentýž malajsijský vývozce dále uvedl, že pokud Komise přesto použije údaje od dvou dalších vývozců za účelem určení prodejních, režijních a správních nákladů, měly by tyto údaje vycházet z váženého průměru hodnot všech domácích operací těchto vyvážejících výrobců, a nikoli pouze těch, které se týkají ziskových operací. Tento požadavek byl v zásadě přijat. Co se tedy týče prodejních, režijních a správních nákladů, potvrzuje se, že k určení běžné hodnoty byly použity průměrné prodejní, režijní a správní náklady všech domácích operací těchto dvou malajsijských vyvážejících výrobců. Údaje použité k tomuto výpočtu byly ověřeny v průběhu inspekčních návštěv v příslušných malajsijských společnostech. Pokud jde o určení zisku, je třeba poznamenat, že nebylo možné zjistit výši zisku na základě částek vzniklých a docílených u dalších dvou vyvážejících výrobců. Výsledkem takového výpočtu je totiž celková ztráta. Na tomto základě tedy nebylo možné stanovit údaje o zisku. S ohledem na to se zamítá tvrzení malajsijského vývozce, že k určení běžné hodnoty lze jako částku zisku použít zápornou částku. Pojem zisku totiž nezbytně implikuje kladnou částku. Bylo rovněž zváženo, zda lze určit výši zisku na základě ziskového prodeje vyvážejícího výrobce v Malajsii, avšak tento přístup byl zamítnut, protože by byl v rozporu s nálezem WTO ve věci týkající se dovozu bavlněného ložního prádla z Indie[8]. Proto podle čl. 2 odst. 6 písm. c) základního nařízení musí výpočet zisku vycházet z jakékoli jiné rozumné metody a nejsou-li k dispozici jiné dostupné údaje, za nejvhodnější základ pro stanovení zisku se pokládá dlouhodobá obchodní úroková míra v Malajsii. Tato metoda se ve smyslu čl. 2 odst. 6 písm. c) základního nařízení považovala za konzervativní, rozumnou a nejvhodnější. Konstatuje se, že takto určené ziskové rozpětí nepřevyšuje zisk realizovaný jinými

[8] WT/DS141/AB/R, přijato 12. března 2001.

vyvážejícími výrobci z prodeje výrobků stejné obecné kategorie na domácím trhu země původu.

(46) Jelikož ohledně stanovení běžné hodnoty nebyly předloženy žádné další připomínky, potvrzují se prozatímní zjištění ve 44. až 51. bodu odůvodnění prozatímního nařízení, avšak s úpravou, která je vysvětlena v bodě 45 výše.

3.2. Vývozní cena

(47) V návaznosti na poskytnutí prozatímních informací dva malajsijští vývozci uvedli, že u prodeje na vývoz do Unie prostřednictvím dovozců ve spojení nacházejících se v Unii bylo ziskové rozpětí použité pro určení vývozní ceny podle čl. 2 odst. 9 základního nařízení nevhodné. Jedna ze společností opřela svá tvrzení o hodnoty ziskovosti za období šetření některých evropských obchodníků, se kterými nebyla ve spojení. V této souvislosti by mělo být poznamenáno, že tyto hodnoty nelze považovat za reprezentativní, protože uvedení obchodníci obchodují s širokým rozsahem chemických výrobků a v jednom případě je obchodník také výrobcem. Proto se odmítají jako spolehlivý srovnávací ukazatel. Druhá společnost uvedla, že její dovozce ve spojení v EU by neměl být považován za distributora, ale za obchodního zástupce ve spojení, a proto by úprava prodejních, režijních a správních nákladů a zisku při určení vývozní ceny neměla překročit procentní podíl provize, která je běžně přiznávána nezávislým obchodním zástupcům obchodujícím v tomto odvětví. Jako srovnávací ukazatel společnost předložila své dohody s nezávislými obchodními zástupci. Tento požadavek byl dále rozpracován po konečném poskytnutí informací argumentem, že v případě wolframových elektrod[9] byl zisk dovozce ve spojení shledán spolehlivým a byl přijat pro účely určení vývozní ceny. V reakci na toto tvrzení je třeba poznamenat, že čl. 2 odst. 9 základního nařízení nestanoví odlišné zacházení s dovozci ve spojení, kteří údajně jednají jako distributoři, a dovozci, kteří údajně jednají jako obchodní zástupci. Ustanovení čl. 2 odst. 9 vyžaduje úpravy o všechny náklady vzniklé mezi dovozem a novým prodejem a o zisk. Dále je třeba poznamenat, že šetřením bylo zjištěno, že společnost ve spojení se nachází v Unii. Tato společnost má mimo jiné na starosti objednávky odběratelů a fakturaci dotčeného výrobku, který vyrábí její vývozce ve spojení, a současně je odpovědná za zajišťování celního odbavení v EU. Skutečnost, že určité činnosti vykonává vývozce ve spojení před dovozem, neznamená, že by vývozní cena nesměla být znovu určena na základě ceny, za kterou došlo k dalšímu prodeji prvnímu nezávislému odběrateli, a že by neměly být provedeny nezbytné úpravy podle čl. 2 odst. 9. Rozdíly ve funkcích, které společnost uvádí, ve srovnání s dalšími dovozci ve spojení se obvykle odrážejí v prodejních, režijních a správních nákladech, kde Komise použila skutečné údaje společnosti. Proto toto tvrzení nemůže být přijato. Dále je třeba poznamenat, že ve výše zmíněném případě wolframových elektrod byl dovozce ve spojení dále integrován do druhotného výrobku vyráběného skupinou ve spojení a vykonával rovněž jiné činnosti než jen činnosti příslušející obchodní společnosti. Pro tak složitou strukturu proto nebyl zisk dovozců, kteří nejsou ve spojení, shledán dostatečně reprezentativním. Situace v tomto případě není srovnatelná se situací dotyčného malajsijského dovozce ve spojení, který vykonává pouze obchodní funkce. Z důvodů objasněných ve výše uvedeném 29. bodu odůvodnění je však dané ziskové rozpětí

[9] Nařízení Rady (ES) č. 260/2007 ze dne 9. března 2007, Úř. věst. L 72, 13.3.2007, s. 1, 25. bod odůvodnění.

upraveno na 5 %. Jelikož ohledně stanovení vývozní ceny nebyly předloženy žádné další připomínky, potvrzují se prozatímní zjištění v 52. až 54. bodu odůvodnění prozatímního nařízení s výše zmíněnou úpravou.

3.3. Srovnání

(48) V návaznosti na poskytnutí prozatímních informací jeden malajsijský vývozce zopakoval tvrzení (viz také 57. bod odůvodnění prozatímního nařízení), že jeho dovozce ve spojení v Unii je ve skutečnosti vývozním oddělením výrobce a že v případě úplné úpravy o prodejní, režijní a správní náklady a zisk podle čl. 2 odst. 9 základního nařízení by došlo při stanovení vývozní ceny ze závodu k nadměrnému odpočtu. Společnost tvrdila, že by měla být případně provedena podobná úprava při výpočtu běžné hodnoty. Tento požadavek byl znovu zopakován v podání po konečném poskytnutí informací. V této souvislosti však nebyl předložen žádný nový argument, který by vedl ke změně závěrů. Zejména se připomíná, že faktury odběratelům v Unii vystavovala společnost ve spojení a že tato společnost přijímala platby od odběratelů v Unii. Dále je třeba uvést, že prodej, který uskutečnila společnost ve spojení, zahrnoval přirážku. Rovněž finanční účetnictví společnosti ve spojení prokazovalo, že hradila běžné prodejní, režijní a správní náklady, které vznikly mezi dovozem a dalším prodejem. Společnost ve spojení tedy skutečně plní obvyklé funkce dovozce. Závěrem by mělo být poznamenáno, že výrobce v Malajsii také uskutečňoval přímý prodej nezávislým odběratelům v Unii a dalších zemích. Pokud jde o posledně uvedenou otázku, společnost se odvolala na rozsudek ve věci *Interpipe* a použila obdobné argumenty jako indonéští vyvážející výrobci. Z důvodů vysvětlených výše v bodě 33 jsou okolnosti tohoto případu jiné než okolnosti posuzované v rozsudku ve věci *Interpipe*. Místo toho bylo v této souvislosti zdůrazněno tvrzení malajsijského vývozce, že nezávislý prodej společnosti sjednával jeho dovozce ve spojení v EU, který vystupoval jako vývozní oddělení malajsijské společnosti, což protiřečí vysvětlení podanému během inspekční návštěvy, podle něhož klíčovou úlohu hrála mateřská společnost v Japonsku. Výše uvedená zjištění vedou k závěru, že úprava o prodejní, režijní a správní náklady a zisk by se měla zachovat a že žádná podobná úprava výpočtu běžné hodnoty není opodstatněná.

(49) Stejná společnost také tvrdila, že při opětovném určení vývozní ceny byly některé prodejní náklady jejího dovozce ve spojení odečteny dvakrát. Výpočty byly zkontrolovány a vzhledem k tomu, že bylo zjištěno, že tvrzení je odůvodněné, byly příslušným způsobem upraveny.

(50) Jeden z malajsijských vývozců tvrdil, že srovnání mezi běžnou hodnotou a vývozní cenou by nemělo být založeno na druzích výrobku určených podle kontrolních čísel výrobku (PCN), ale na základě vlastních kódů výrobků společnosti. Podle této společnosti kontrolní čísla výrobku použitá v šetření nezachytí dostatečně podrobně zvláštní rysy výrobního procesu a rozdíly v nákladech a cenách. Na podporu tohoto tvrzení společnost zmínila některé ze svých výrobků, které byly vyrobeny pomocí odlišných výrobních procesů a s jinými základními surovinami, což vedlo k vyšším jednotkovým nákladům výroby. Je třeba poznamenat, že tato námitka nebyla vznesena ani v prozatímní fázi šetření, ani při inspekci na místě. Použití vlastních kódů výrobků společnosti při výpočtu by navíc neřešilo problém odlišných výrobních metod, protože stejné výrobní kódy společnosti byly také použity pro výrobky vyrobené odlišnými výrobními procesy. Tato námitka se proto zamítá.

(51) Jelikož ohledně srovnání nebyly předloženy žádné připomínky, potvrzují se prozatímní zjištění v 55. až 58. bodu odůvodnění prozatímního nařízení s výše vysvětlenou úpravou v bodě 49.

3.4. Dumpingové rozpětí

(52) V návaznosti na poskytnutí prozatímních informací jeden malajsijský výrobce, který nevyvážel do EU, vznesl připomínku k 60. bodu odůvodnění prozatímního nařízení a uvedl, že v Malajsii existují další výrobci dotčeného výrobku. V této souvislosti se konstatuje, že existence dalšího výrobce v Malajsii, který nevyváží do EU, nemění zjištění ohledně úrovně spolupráce v Malajsii, jelikož nebyl předložen důkaz, že na šetřené společnosti nepřipadá veškerý vývoz dotčeného výrobku do EU v průběhu OŠ. Tentýž malajsijský výrobce navíc kritizoval to, že výrobci jako on, kteří během OŠ nevyváželi do Unie, by podléhali zbytkovému clu. V této souvislosti je třeba poznamenat, že společnosti, které během OŠ nevyvážely do EU, nemohou mít individuální sazbu cla. Jakmile však tyto společnosti začnou vyvážet nebo uzavřou neodvolatelný závazek k prodeji do EU, mohou požádat o přezkum pro nové vývozce v souladu s čl. 11 odst. 4 základního nařízení, jehož výsledkem může být individuální celní rozpětí, budou-li splněny podmínky stanovené v tomto článku.

(53) Jeden z malajsijských výrobců uvedl, že hodnota CIF použitá jako základ pro výpočet procentního podílu dumpingového rozpětí by neměla vycházet z ceny k proclení, ale měla by být zpětně vypočtena z ceny dalšího prodeje očištěné o všechny náklady vzniklé v EU po dovozu. Vzhledem k tomu, že však cena CIF byla použita jako základ hodnoty celních prohlášení na hranicích Unie a nezdá se, že by byla přiznána nesprávně, má být stejná cena použita jako základ výpočtu procentního podílu dumpingového rozpětí. Společnost tvrdila, že mezi souvisejícími dodávkami z Malajsie a celním odbavením za účelem opětovného prodeje v EU existuje časová mezera. I kdyby však faktury k celnímu odbavení byly vystaveny později a s cenami podle hodnocení zásob metodou FIFO, přesto je pořád základem pro výpočet celní hodnoty vnitropodniková cena, a nikoli cena při opětovném prodeji. Proto se tato námitka zamítá.

(54) Jelikož ohledně výpočtu dumpingového rozpětí nebyly předloženy žádné další připomínky, potvrzuje se obsah 59. a 60. bodu odůvodnění prozatímního nařízení.

(55) Výše dumpingu, která byla stanovena s konečnou platností, vyjádřená jako procentní podíl z čisté ceny CIF s dodáním na hranice Unie před proclením činí:

Společnost	Konečné dumpingové rozpětí
KL-Kepong Oleomas Sdn. Bhd.	3,3 %
Emery Oleochemicals (M) Sdn. Bhd.	5,3 %
Fatty Chemicals Malaysia Sdn. Bhd.	5,7 %
Všechny ostatní společnosti	5,7 %

D. ÚJMA

1. Předběžné poznámky

(56) Po vyhlášení prozatímního nařízení bylo zjištěno, že je nutné v důsledku administrativní chyby provést menší opravy hodnot spotřeby. Vedlo to k menším změnám objemu prodeje, podílu výrobního odvětví Unie na trhu a podílu dotčených zemí na trhu. Tyto opravy však nemají významný dopad na trendy a závěry učiněné ohledně spotřeby, objemu prodeje, podílu výrobního odvětví Unie na trhu a podílu dotčených zemí na trhu v průběhu posuzovaného období na trhu Unie.

2. Výroba v Unii a výrobní odvětví Unie

(57) Jak je uvedeno v 62. bodu odůvodnění prozatímního nařízení, bylo zjištěno, že obdobný výrobek vyráběli dva žadatelé a malí výrobci v Unii. Jak je zmíněno ve výše uvedeném 11. a 12. bodu odůvodnění, výrobci, kteří vyrábějí mastné alkoholy obsahující rozvětvené isomery, byli vyloučeni z vymezení výroby mastných alkoholů v Unii. Bez ohledu na skutečnost objasněnou v níže uvedeném 58. bodu odůvodnění se potvrzuje výrobní odvětví Unie, jak je vymezeno v 62. a 63. bodu odůvodnění prozatímního nařízení.

(58) Jednoho ze dvou žadatelů ovládla společnost, která se účastní tohoto řízení jako uživatel. Po vyhlášení prozatímního nařízení tento žadatel zaujal neutrální stanovisko.

(59) Některé strany tedy zpochybnily úroveň podpory nebo postavení ve vztahu k šetření a uvedly, že podpora šetření musí být zachována v průběhu celého šetření.

(60) Zkoumáním tohoto tvrzení se prokázalo, že zbývající žadatel představuje více než 40 % celkové výroby v Unii, tedy více než 25 % celkové výroby v Unii a 100 % výrobců mastných alkoholů v Unii vyjadřuje tomuto podnětu podporu nebo je proti němu. Prahovým hodnotám ve výši 25 % a 50 %, které vyžaduje čl. 5 odst. 4 základního nařízení, je tedy v plném rozsahu vyhověno a postavení lze potvrdit.

(61) Některé strany uvedly, že vzhledem k tomu, že oba žadatelé dováželi dotčený výrobek v průběhu období šetření, neměli by být považováni za součást výrobního odvětví Unie. Bylo však ověřeno, že procentní podíl výrobku, který tyto společnosti dovážely z dotčených zemí, nebyl ve srovnání s jejich výrobou obdobného výrobku významný. Tento dovoz měl navíc převážně dočasný charakter. Proto lze potvrdit, že hlavní činností těchto společností je výroba a prodej obdobného výrobku. V důsledku toho se potvrzuje 62. až 63. bod odůvodnění prozatímního nařízení.

3. Spotřeba v Unii

(62) Jelikož ohledně spotřeby v Unii nebyly předloženy žádné připomínky, potvrzuje se 64. až 66. bod odůvodnění prozatímního nařízení.

4. Dovoz do Unie z dotčených zemí a cenové podbízení

4.1. 4.1 Souhrnné posouzení

(63) Řada stran vznesla námitku proti skutečnosti, že v prozatímním nařízení bylo provedeno pro tyto tři dotčené země souhrnné posouzení. Podle jejich názoru nebyly splněny podmínky pro souhrnné posouzení podle čl. 3 odst. 4 základního nařízení. Konkrétně namítaly, že souhrnné posouzení vylučuje zjištěné negativní cenové

podbízení u jedné země. Navíc uvedly, že trendy objemů prodeje se pro tyto tři vyvážející země v průběhu posuzovaného období lišily a že přístup k surovinám a použité suroviny se v těchto třech vyvážejících zemích také lišily. Závěrem bylo zmíněno, že prodej na vývoz z jedné z dotčených zemí byl uskutečněn prostřednictvím společností ve spojení. Podle jejich názoru mezi dotčenými zeměmi existovaly různé podmínky hospodářské soutěže na trhu v Unii. Ustanovení čl. 3 odst. 4 základního nařízení stanoví, že pokud jsou předmětem antidumpingového šetření současně výrobky dovezené z více zemí, posuzují se účinky tohoto dovozu souhrnně pouze tehdy, je-li zjištěno, že: a) dumpingové rozpětí zjištěné ve vztahu k dovozu z každé jednotlivé země není nepatrné ve smyslu čl. 9 odst. 3 a objem dovezených výrobků z každé jednotlivé země není zanedbatelný a b) souhrnné posouzení účinků dovozu je vhodné s ohledem na podmínky hospodářské soutěže mezi dováženými výrobky a na podmínky hospodářské soutěže mezi dováženými výrobky a obdobným výrobkem Unie.

a) Jak je objasněno v odstavci 4.3.2 prozatímního nařízení, objem dumpingového dovozu každé dotčené země nebyl zanedbatelný a existence dumpingového dovozu byla v posuzovaném období významná.

b) Bylo zjištěno, že podmínky hospodářské soutěže a tvorba cen v dotčených zemích byly podobné mezi dováženými výrobky a obdobným výrobkem, zejména v průběhu OŠ. Jak je vysvětleno ve 127. bodu odůvodnění prozatímního nařízení, úroveň odstranění újmy v dotčených zemích byla výrazně nad minimálním prahem 2 %. Cenové podbízení tedy přesně neodráží situaci, která by nastala na trhu s účinnou cenovou soutěží. Navíc byly u každé z dotčených zemí prozkoumány prodejní kanály a cenové trendy a – jak je ukázáno v níže uvedené tabulce – bylo zjištěno, že jsou podobné. Dovozní ceny dotčených zemí vykazovaly klesající trend a v průběhu období šetření byly ve srovnání s průměrnými cenami výrobního odvětví Unie zvláště nízké.

Dovoz podle údajů Eurostatu (upraveno tak, aby byl zahrnut pouze dotčený výrobek)	**2007**	**2008**	**2009**	**OŠ**
Průměrná cena v EUR/t Malajsie	911	944	799	857
Index: 2007=100	100	104	88	94
Meziroční změna v %		3,6	–15,4	7,3
Průměrná cena v EUR/t Indonésie	996	1169	899	912
Index: 2007=100	100	117	90	92
Meziroční změna v %		17,3	–23,1	1,4

Průměrná cena v EUR/t Indie	997	1141	897	915
Index: 2007=100	100	114	90	92
Meziroční změna v %		14,4	–21,4	2,1

(64) Potvrzuje se proto 67. až 70. bod odůvodnění prozatímního nařízení.

4.2. Objem, cena a podíl dumpingového dovozu z dotčených zemí na trhu

(65) Jelikož ohledně objemu, ceny a podílu dumpingového dovozu z dotčených zemí na trhu nebyly předloženy žádné připomínky, potvrzuje se 71. až 73. bod odůvodnění prozatímního nařízení.

4.3. Cenové podbízení

(66) Strany uvedly, že existují rozdíly v cenách surovin mezi mastnými alkoholy vyrobenými z přírodních olejů a tuků a ze syntetických zdrojů, jako je ropa nebo minerální olej, a že mělo být zavedeno další kritérium kontrolního čísla výrobku (PCN), aby se zohlednily rozdíly v nákladech výroby vyplývající z různých výrobních procesů. Kontrolní čísla výrobku jsou však vytvořena na základě individuálních vlastností každé dílčí kategorie položek, které vyhovují vymezení dotčeného výrobku, a nikoli na základě ceny každé z těchto položek. Navíc bylo zjištěno, že nejsou žádné významné rozdíly mezi základními vlastnostmi mastných alkoholů vyrobených z přírodních olejů a tuků a mastných alkoholů vyrobených z ropy nebo minerálního oleje, a že ani rozdíl v nákladech výroby není takový, aby vyžadoval odlišení kontrolního čísla výrobku. Toto tvrzení se proto odmítá.

(67) Některé strany uvedly, že číselné údaje o promítnutí nákladů po dovozu, které činí okolo 3 % dovozní ceny, jež byly použity pro určení úrovně cenového podbízení dotčených zemí, byly nejasné a že se zdá, že v tomto případě byly nevhodné. Informace ověřené v průběhu šetření však prokázaly, že dovážející strany, jako jsou dovozci a uživatelé, musí zaplatit tuto částku nákladů po dovozu, aby uvolnily dotčený výrobek pro volný oběh na trhu Unie. Tyto strany navíc nepředložily žádný důkaz, který by naznačoval, že by náklady po dovozu nebyly v tomto případě správně stanoveny. Toto tvrzení bylo tedy odmítnuto. Metodika použitá pro výpočet cenového podbízení, jak je objasněna v 74. a 75. bodu odůvodnění prozatímního nařízení, se tedy potvrzuje.

5. Hospodářská situace výrobního odvětví Unie

5.1. Předběžné poznámky

(68) Navzdory změně vlastnictví zmíněné ve výše uvedeném 58. bodu odůvodnění se mělo za to, že údaje, které poskytl žadatel, jenž odstoupil, a které byly ověřeny v jeho prostorách, by neměly být automaticky vyloučeny z analýzy újmy, protože jeho výroba zůstává součástí výroby v Unii.

(69) Některé strany uvedly, že určité údaje poskytnuté ze strany výrobního odvětví Unie, zejména o jejich nákupu dotčeného výrobku pocházejícího z Indie, Malajsie a Indonésie, by měly být vyloučeny z analýzy újmy a výpočtu rozpětí újmy, protože veškerá údajná újma týkající se tohoto nákupu by byla újmou, kterou si výrobní odvětví Unie přivodilo samo. Jak je však uvedeno v 63. bodu odůvodnění prozatímního nařízení, tento nákup byl způsoben hlavně dočasným uzavřením jednoho z výrobních míst jednoho výrobce. Tento nákup navíc nebyl ve srovnání s celkovou výrobou žadatelů významný. Neexistovaly tedy žádné přesvědčivé důvody pro vyloučení nákupu uvedených výrobců z analýzy újmy nebo výpočtu úrovně pro odstranění újmy.

(70) Předběžné poznámky uvedené v 76. bodu odůvodnění prozatímního nařízení se potvrzují.

5.2. Výroba, výrobní kapacita a využití kapacity, prodej a podíl na trhu

(71) Jelikož ohledně výroby, výrobní kapacity, využití kapacity, prodeje a podílu výrobního odvětví Unie na trhu nebyly předloženy žádné připomínky, potvrzuje se 77. až 81. bod odůvodnění prozatímního nařízení.

5.3. Průměrné jednotkové ceny výrobního odvětví Unie

(72) Po vyhlášení prozatímního nařízení bylo zjištěno, že v důsledku administrativní chyby je třeba provést opravy průměrných jednotkových cen výrobního odvětví Unie. Níže uvedená tabulka ukazuje změněný trend jednotkové ceny výrobního odvětví Unie v posuzovaném období.

Jednotková cena při prodeji nezávislým odběratelům v EU	**2007**	**2008**	**2009**	**OŠ**
Index: 2007=100	100	123	102	96
Meziroční změna v %		22,6 %	–16,9 %	–5,3 %

Zdroj: odpovědi na dotazník

(73) Oproti tomu, co je uvedeno v 84. bodu odůvodnění prozatímního nařízení, ceny výrobního odvětví Unie poklesly v posuzovaném období o 4 %. K významnému snížení došlo mezi roky 2008 a 2009 s dalším poklesem v průběhu OŠ. V tomto období poklesly prodejní ceny o 22 %. Výše uvedená změna nemá žádný dopad na závěr týkající se hospodářské situace výrobního odvětví Unie a vzhledem k tomu, že ohledně průměrných jednotkových cen výrobního odvětví Unie nebyly předloženy žádné připomínky, potvrzuje se 82. a 83. bod odůvodnění prozatímního nařízení.

5.4. Stav zásob, zaměstnanost, mzdy a produktivita, ziskovost, peněžní tok, investice, návratnost investic a schopnost získat kapitál, růst, velikost skutečného dumpingového rozpětí

(74) Některé strany tvrdily, že není možné, aby byla výrobnímu odvětví Unie způsobena újma, protože společnosti, které jsou součástí výrobního odvětví Unie, jsou vertikálně

integrované a dovážely dotčený výrobek ze třetích zemí. Proto mohly použít dovážený výrobek pro navazující stupně své výroby a prodat vlastní výrobu, která není zisková.

(75) Je třeba poznamenat, že u určitých antidumpingových šetření mají výrobci, jako jsou výrobci oceli a výrobci chemických výrobků, zahrnutí v těchto případech do vymezení výrobního odvětví Unie, navazující činnost a že část jejich výroby dotčeného výrobku je určena pro vlastní spotřebu. V takové situaci je však možná existence podstatné újmy pro výrobní odvětví Unie šetřena výhradně u výroby a prodeje dotčeného výrobku. V tomto případě byla podstatná újma zjištěna u činnosti s dotčeným výrobkem, jak je objasněno v 77. až 93. bodu odůvodnění prozatímního nařízení. Strany neposkytly žádné důkazy prokazující, že zjištění obsažená v těchto bodech odůvodnění jsou nesprávná a že výrobnímu odvětví Unie nebyla v průběhu období šetření způsobena podstatná újma. Toto tvrzení se tudíž odmítá.

(76) Některé strany uvedly, že uzavření určité výrobní kapacity ze strany žadatelů poskytlo zavádějící pohled na údajnou újmu, která jim byla způsobena. Tyto strany tvrdily, že v Unii existovali další výrobci, kteří přispěli ke kapacitě v Unii, a že na základě investic do nové kapacity se kapacita výrobního odvětví Unie zvýšila. To sotva svědčí o výrobním odvětví, kterému by byla způsobena újma. Další strany uvedly, že pokles investic neznamená újmu, nýbrž přemístění výroby mimo EU.

(77) Šetřením bylo zjištěno (viz 78. bod odůvodnění prozatímního nařízení), že výrobní kapacita výrobního odvětví Unie se v roce 2008 zvýšila o 9 %, ale poté klesla o 10 % během OŠ. Byl to výsledek přijatých rozhodnutí, která čelila konkurenci z dotčených zemí, a následná dočasná uzavření výrobních kapacit byla rovněž způsobena tlakem dumpingového dovozu. V 89. bodu odůvodnění prozatímního nařízení bylo ohledně investic zjištěno, že se investice vynaložené ze strany výrobního odvětví Unie v Unii snížily v průběhu posuzovaného období o 35 %. To je jeden z několika činitelů újmy, který umožnil v 92. a 93. bodu odůvodnění prozatímního nařízení vyvodit závěr, že výrobnímu odvětví Unie byla v průběhu období šetření způsobena podstatná újma.

(78) Jelikož ohledně stavu zásob, zaměstnanosti, mezd a produktivity, ziskovosti, peněžního toku, investic, návratnosti investic a schopnosti získat kapitál, růstu a velikosti skutečného dumpingového rozpětí nebyly předloženy další připomínky, potvrzuje se 85. až 91. bod odůvodnění prozatímního nařízení.

5.5. *Vývoj po období šetření*

(79) Některé strany tvrdily, že neexistují žádné důkazy, že by výrobnímu odvětví Unie byla způsobena podstatná újma, a skutečnost, že jeden ze dvou původních žadatelů přestal šetření podporovat, prokázala, že mu žádná újma způsobena nebyla. Argumentovalo se také tím, že ukazatele újmy u zbývajícího žadatele neprokázaly stav újmy.

(80) Je třeba poznamenat, že daná společnost nenapadla šetření, nýbrž zaujala neutrální stanovisko. Proto – jak je objasněno ve výše uvedeném 57. bodu odůvodnění – se pořád mělo za to, že je vhodné ponechat oba výrobce v Unii jako součást výrobního odvětví Unie.

(81) Bylo uváděno, že v období po uplynutí OŠ došlo ke zřetelnému nárůstu cen a že tento cenový vývoj v tomto období povede ihned k realizaci zisku ze strany žadatelů, kteří sami ohlásili ve svých veřejných výkazech za období 2010–2011 lepší výsledky.

(82) Některé strany uváděly, že v období po uplynutí OŠ došlo k významnému zlepšení situace výrobního odvětví Unie, a zdůrazňovaly, že některé společnosti plánují výstavbu nových výrobních zařízení v EU. Tvrdilo se také, že vzhledem k nedávnému zvýšení dovozních cen by se měla opatření pozastavit nebo uložit v podobě minimální dovozní ceny (MDC).

(83) Události, ke kterým došlo po období šetření, se obvykle v antidumpingovém šetření nezohledňují. Kromě toho nebyly předloženy žádné důkazy, které by naznačovaly, že uvedené události po období šetření jsou zřejmé, nesporné a trvalé. Pokud se jedná o jakékoli pozastavení konečných opatření, mělo by se na ně pohlížet z hlediska vývoje po období šetření, který by byl trvalý.

(84) Pokud jde o uložení MDC, má se za to, že – jak je vysvětleno v bodech 123 až 126 – nenastaly okolnosti, jež by to zdůvodnily. Proto se všechna výše uvedená tvrzení odmítají.

6. Závěr ohledně újmy

(85) Šetřením bylo potvrzeno, že většina ukazatelů újmy týkajících se výrobního odvětví Unie vykazovala v průběhu posuzovaného období klesající trend. Na základě výše uvedeného se potvrzuje závěr vyvozený v 92. a 93. bodu odůvodnění prozatímního nařízení, že výrobnímu odvětví Unie byla v období šetření způsobena podstatná újma.

E. PŘÍČINNÁ SOUVISLOST

1. Účinky dumpingového dovozu

(86) Jedna strana poznamenala, že analýza ve 108. bodu odůvodnění prozatímního nařízení je chybná, protože se zdá, že vytváří vazbu mezi celkovým a nepřetržitým poklesem spotřeby a nárůstem dovozu, zatímco podle této strany se dovoz z dotčených zemí vyvíjel v souladu se spotřebou.

(87) Mělo by být skutečně upřesněno, že – jak je zmíněno v 64. až 66. bodu odůvodnění prozatímního nařízení – spotřeba v průběhu posuzovaného období celkově vzrostla o 2 %. To však nezpochybňuje skutečnost, že v průběhu posuzovaného období došlo k významnému celkovému nárůstu objemu a podílu levného dumpingového dovozu z dotčených zemí na trhu (viz 96. bod odůvodnění prozatímního nařízení), zatímco velikost trhu zůstala téměř nezměněna a zatímco výrobní odvětví Unie ztratilo zejména od roku 2009 do období šetření důležitý podíl na trhu.

(88) Některé strany argumentovaly, že trendy dovozu z dotčených zemí nejsou spojeny se zhoršením hospodářské situace výrobního odvětví Unie, zejména s objemem prodeje, hodnotou prodeje a ziskovostí. Tyto strany tvrdí, že když v roce 2008 vzrostl dovoz, došlo ke zlepšení ziskovosti výrobního odvětví Unie, a poté, když byl dovoz stálý, ziskovost významně poklesla.

(89) Navzdory výše uvedenému tvrzení byla šetřením zjištěna celková korelace mezi levným dumpingovým dovozem a újmou, která byla způsobena výrobnímu odvětví Unie, v průběhu celého posuzovaného období (viz 95. až 98. bod odůvodnění prozatímního nařízení). Šetřením bylo také prokázáno, že v posuzovaném období

nemohlo dojít k zotavení výrobního odvětví Unie v důsledku vyššího výskytu levného dumpingového dovozu na trh Unie. Proto by mělo být toto tvrzení odmítnuto.

(90) Bylo také uvedeno, že se vyskytovaly rozdíly v trendech dovozu podle druhů alkoholu vyráběných některými vyvážejícími výrobci a že by proto měla být pro tyto alkoholy provedena samostatná analýza újmy. Různé druhy, které jsou zahrnuty do rozsahu výrobků, však mají stejné základní vlastnosti. Šetření neodhalilo žádný významný rozdíl mezi mastnými alkoholy vyrobenými z různých surovin. V tomto případě proto nejsou důvody pro zavedení samostatné analýzy trendů podle druhu alkoholu.

(91) Argumentovalo se také tím, že újmu nelze přičítat Indii, protože její dovoz se v posuzovaném období nezvýšil, zejména když není zohledněn nákup ze strany žadatelů. Bylo však zjištěno, že dovoz z Indie na trh v Unii byl realizován za dumpingové ceny a že rozpětí újmy bylo značně vyšší, než je nepatrná úroveň ve výši 2 %. Kromě toho, jak je objasněno ve výše uvedeném 63. až 65. bodu odůvodnění, byly pro tyto tři dotčené země splněny podmínky pro souhrnné posouzení. Toto tvrzení by tedy mělo být odmítnuto.

(92) Argumentovalo se také tím, že újma nemohla být přičítána společnostem, které neuplatnily rozpětí cenového podbízení, nebo – z tohoto důvodu – celkovému dovozu z Indonésie.

(93) Jak bylo vysvětleno ve výše uvedeném 63. až 65. bodu odůvodnění, byly splněny všechny podmínky souhrnného posouzení dotčeného dovozu. Za účelem analýzy újmy a její příčiny byly tedy účinky, které měl levný dumpingový dovoz z dotčených zemí na výrobní odvětví Unie, posouzeny společně. To, že nedochází k cenovému podbízení, navíc nevylučuje existenci podstatné újmy způsobené výrobnímu odvětví Unie. Jak bylo také objasněno ve 124. až 127. bodu odůvodnění prozatímního nařízení, bylo zjištěno, že cena účtovaná ze strany výrobního odvětví Unie nebyla dostačující na to, aby pokryla všechny výrobní náklady a zajistila přiměřené ziskové rozpětí, které by mohla zajistit při neexistenci dumpingového dovozu v průběhu období šetření. Tato námitka se proto zamítá.

(94) Jelikož ohledně účinků dumpingového dovozu nebyly předloženy žádné další připomínky, potvrzuje se 95. až 98. bod odůvodnění prozatímního nařízení.

2. Účinky jiných činitelů

(95) Několik stran uvedlo, že skutečná příčina újmy, která byla způsobena výrobnímu odvětví Unie, by měla být přičtena finanční krizi, protože hlavní újma pro toto výrobní odvětví nastala, když se stabilizoval dovoz z dotčených zemí. Bylo také zmíněno, že zhoršení ziskovosti výrobního odvětví Unie bylo podobné jako to, které bylo zaznamenáno u dalších společností působících v chemickém odvětví.

(96) Krize sehrála úlohu ve výkonu výrobního odvětví Unie. Trendy činitelů újmy, jako je využití kapacity a objem prodeje, prokazují, že se situace výrobního odvětví Unie s krizí zhoršovala a se zotavením trhu poněkud zlepšovala. Šetřením však bylo prokázáno, že toto zlepšení neumožnilo zotavení výrobního odvětví Unie, jehož hospodářská situace se velmi lišila od situace převládající na počátku posuzovaného období. Kromě toho, jak je zmíněno ve výše uvedeném 89. bodu odůvodnění, rok 2008, právě před začátkem finanční krize, byl rokem nejvyššího nárůstu

dumpingového dovozu z dotčených zemí a nejprudšího poklesu objemu prodeje výrobního odvětví Unie. Po tomto roce nedošlo k zotavení výrobního odvětví Unie a na trhu Unie se i nadále vyskytoval v masivním měřítku dumpingový dovoz. Z těchto důvodů je zřejmé, že bez ohledu na další činitele k podstatné újmě způsobené výrobnímu odvětví Unie přispěl v průběhu období šetření do značné míry dumpingový dovoz. Toto tvrzení se proto odmítá.

(97) Některé strany také uvedly, že skutečnou příčinou údajné újmy pro výrobní odvětví Unie byl dovoz z dalších třetích zemí, pokles poptávky, vyšší ceny surovin a absence řádného přístupu k těmto surovinám, špatná strategická rozhodnutí přijatá ze strany výrobního odvětví Unie, konkurenční tlak na jejich navazujícím trhu, pokles výroby dotčeného výrobku určeného pro vlastní spotřebu a obecná změna tržních podmínek a konkurenční situace na trhu Unie.

(98) Stojí za zmínku, že výše uvedené strany nebyly schopné doložit svá tvrzení a prokázat, že příčinnou vazbu mezi újmou způsobenou výrobnímu odvětví Unie a dumpingovým dovozem přerušují činitele jiného druhu, než je levný dumpingový dovoz z dotčených zemí.

(99) Některé strany uvedly, že Komise neprovedla zkoumání možného dopadu prodeje rozvětvených mastných alkoholů na prodej dotčeného výrobku ze strany výrobního odvětví Unie a účinků, který měl na hospodářskou situaci tohoto odvětví. Šetření se zaměřilo na výrobek, jehož vymezení je v 8. až 12. bodu odůvodnění, a žádná strana nepředložila spolehlivé údaje, které by umožnily posoudit možný negativní dopad rozvětvených mastných alkoholů na hospodářskou situaci výrobního odvětví Unie. Toto tvrzení se tedy odmítá.

(100) Jelikož nebyly vzneseny žádné připomínky týkající se účinků jiných činitelů, potvrzuje se 99. až 106. bod odůvodnění prozatímního nařízení.

3. Závěr ohledně příčinné souvislosti

(101) Šetřením nebyla zjištěna skutečnost, která by naznačovala, že by existovaly jiné činitele než levný dumpingový dovoz z dotčených zemí, které by přerušovaly příčinnou vazbu mezi podstatnou újmou způsobenou výrobnímu odvětví Unie a dumpingovým dovozem.

(102) Jelikož ohledně příčinné souvislosti nebyly předloženy žádné připomínky, potvrzuje se 107. až 110. bod odůvodnění prozatímního nařízení.

F. ZÁJEM UNIE

1. Výrobní odvětví Unie

(103) Jelikož ohledně zájmu výrobního odvětví Unie nebyly předloženy žádné připomínky, potvrzuje se 112. a 113. bod odůvodnění prozatímního nařízení.

2. Dovozci

(104) Jelikož ohledně zájmu dovozců nebyly předloženy připomínky, potvrzuje se 115. a 116. bod odůvodnění prozatímního nařízení.

3. Uživatelé

(105) Připomíná se, že pro posouzení možného dopadu antidumpingových opatření na uživatele v Unii se šetření soustředilo hlavně na souhrnné údaje, které poskytlo pět velkých uživatelských společností, které byly navštíveny v prozatímní fázi.

(106) Na tomto základě bylo s prozatímní platností zjištěno, že podíl nákladů dotčeného výrobku na celkových nákladech výroby této skupiny je značný a podle konečného výrobku činí od 10 % do 20 %. Dostupné údaje však byly přezkoumány a na základě nových výpočtů a opravy některých hodnot bylo zjištěno, že tento rozsah činí od 15 % do 25 %. Podobně bylo zjištěno, že i průměrné ziskové rozpětí u činnosti, při níž se využívá dotčený výrobek, činí pro tuto skupinu pěti navštívených společností přibližně 6 %; nové výpočty prokazují vyšší průměrné ziskové rozpětí, které se pohybuje okolo 7,5 %. Závěrem byl také opraven průměrný podíl činnosti, při níž se používá dotčený výrobek, na celkové činnosti. Tento podíl byl s prozatímní platností stanoven přibližně na 22 %, zatímco podle nových výpočtů byl zjištěn procentní podíl ve výši 25 %.

(107) Po vyhlášení prozatímního nařízení reagovala řada uživatelů a k poskytnutým konečným informacím vznesla připomínky. Napadli výběr pěti uživatelských společností uvedených ve 118. bodu odůvodnění prozatímního nařízení a uvedli, že údaje použité pro posouzení možného dopadu opatření na uživatelské výrobní odvětví nejsou transparentní, nejsou založeny na reprezentativních stranách a jsou založeny na nízkém počtu stran. Argumentovalo se tím, že analýza by měla zohlednit údaje, které poskytli všichni uživatelé spolupracující při šetření.

(108) Jak je však uvedeno ve 117. a 118. bodu odůvodnění prozatímního nařízení, zatímco 21 spolupracujících společností dohromady představovalo v období šetření okolo 25 % celkového nákupu dotčeného výrobku ze strany EU, pět společností využitých pro posouzení zájmu uživatelů představovalo okolo 18 % tohoto nákupu a 72 % nákupu dotčeného výrobku ze strany spolupracujících uživatelů. Kromě toho, že těchto pět uživatelů bylo reprezentativních z hlediska objemu nákupu dotčeného výrobku, byli velmi dobře reprezentativní z hlediska různých odvětví činnosti uživatelského výrobního odvětví. Těchto pět navštívených společností je skutečně různorodou skupinou, která zahrnuje nejen výrobce prvního využití, tj. výrobce povrchově aktivních látek, ale také uživatele povrchově aktivních látek a uživatele v navazujících stupních.

(109) Přesto však byla provedena širší analýza a byly zohledněny všechny informace, které předložili spolupracující uživatelé. Zejména bylo provedeno konkrétní posouzení možného dopadu antidumpingových cel na výrobce povrchově aktivních látek jako na samostatnou skupinu, protože tato skupina by potenciálně mohla být uložením opatření nejvíce postižena. Další samostatná analýza byla provedena u druhé skupiny uživatelů zahrnující všechny ostatní uživatelské společnosti, které při šetření spolupracovaly.

(110) Byla provedena simulace s cílem posoudit možný účinek průměrného cla z dovozu mastných alkoholů ve výši 5 % nejdříve na všechny spolupracující uživatele a poté na tyto dvě samostatné skupiny. Výsledek simulace prokázal, že konečný dopad tohoto průměrného cla na celkové náklady výroby pro činnosti využívající dotčený výrobek by byl pro všechny uživatele přibližně 0,09 %, zatímco dopad stejného cla na navazující výrobek využívající dotčený výrobek by byl pro skupinu výrobců

povrchově aktivních látek přibližně 0,05 % a pro druhou skupinu společností by byl přibližně 0,29 %.

(111) Analýza rovněž prokázala, že výrobci povrchově aktivních látek dosahovali nižšího ziskového rozpětí v těch odvětvích, kde se využíval šetřený výrobek. Tato skupina však dovezla v průběhu OŠ z dotčených zemí jen asi 2,6 % svých celkových nákupů šetřeného výrobku. Procentní podíl činnosti výrobců povrchově aktivních látek využívajících mastné alkoholy na jejich celkovém obratu činí přibližně 24 %. Konečný dopad na výrobní náklady výrobků včetně výrobku, který je předmětem šetření, je tedy i při uložení průměrného dumpingového cla ve výši 5 % velmi omezený a na jejich celkovou ziskovost je dokonce zanedbatelný.

(112) Někteří výrobci povrchově aktivních látek přesto tvrdili, že jim antidumpingová cla zabrání volně nakupovat suroviny a povedou tak k narušení v jejich tržním segmentu.

(113) Jak je uvedeno ve 120. bodu odůvodnění prozatímního nařízení, úroveň antidumpingových cel a možný dopad na uživatelské výrobní odvětví a na navazující trh nevytváří závažné překážky pro dovoz dotčeného výrobku. Šetřením bylo potvrzeno, že konečná antidumpingová cla nemohou narušit navazující trh. Současně by nemělo být obtížné, aby výrobci povrchově aktivních látek přenesli toto poměrně nízké zvýšení nákladů do konečné ceny svých výrobků. Proto se tvrzení, že antidumpingová cla povedou k narušení navazujícího trhu, odmítají.

(114) Po zveřejnění konečných zjištění někteří uživatelé trvali na tom, že výrobci v Unii jim odmítli dodávat zboží, přičemž bylo jen málo alternativ pro dodávky. Jak je nicméně uvedeno ve 120. bodu odůvodnění prozatímního nařízení, relativně nízká úroveň navržených opatření by neměla vyloučit možnost dovážet dotčený výrobek. Výrobci v Unii mimoto v posuzovaném období nevyužívali při výrobě celou kapacitu. Kromě toho je možné dovážet i z jiných třetích zemí, na které se opatření nevztahují, a z údajů Eurostatu o dovozu mastných alkoholů ze zbytku světa po OŠ vyplývá, že tento dovoz roste, což svědčí o tom, že údajné nebezpečí nedostatečného zásobení není opodstatněné. Toto tvrzení bylo proto odmítnuto.

(115) Některá sdružení uživatelů, která se nepřihlásila ve lhůtě stanovené v bodě 5.3 oznámení o zahájení řízení, tvrdila, že v posouzení zájmu Unie nebyla zohledněna jejich stanoviska, zejména co se týče možného dopadu opatření na malé a střední podniky a na specifická odvětví. Je však třeba poznamenat, že ke všem připomínkám těchto sdružení se v tomto šetření přihlédlo. Jak je navíc zmíněno ve výše uvedeném 109. bodu odůvodnění, v posouzení zájmu Unie byly zohledněny všechny informace předložené spolupracujícími uživateli. Proto bylo toto tvrzení zamítnuto.

(116) Několik stran tvrdilo, že pokud dojde k uložení daných opatření, mělo by být jejich trvání omezeno na dobu maximálně dvou let. Podle základního nařízení se konečné antidumpingové opatření obvykle ukládá na dobu pěti let. Jelikož žádná z těchto stran neprokázala, že je dvouleté období v souladu s požadavkem v čl. 11 odst. 1 základního nařízení dostatečné na to, aby došlo k vyrovnání účinku dumpingu, jenž působí újmu, nezdá se, že existuje pádný důvod, proč uplatnit jinou než běžnou délku trvání opatření. Proto bylo toto tvrzení zamítnuto.

(117) Jelikož ohledně zájmu uživatelů nebyly předloženy žádné další připomínky, potvrzuje se, že uložení konečných opatření na dovoz dotčeného výrobku by nebylo proti zájmu Unie, a potvrzuje se tedy 117. až 121. bod odůvodnění.

4. Závěr ohledně zájmu Unie

(118) Na základě výše uvedených skutečností může být potvrzen závěr vyvozený ve 122. bodu odůvodnění prozatímního nařízení. Neexistují žádné přesvědčivé důvody pro neuložení konečných antidumpingových cel z dovozu mastných alkoholů z dotčených zemí.

G. KONEČNÁ ANTIDUMPINGOVÁ OPATŘENÍ

1. Úroveň pro odstranění újmy

(119) Připomíná se, že ziskové rozpětí použité pro výpočet cílového zisku v prozatímní fázi bylo 7,7 %. Žadatelé tvrdili, že vhodnější by byl cílový zisk ve výši 15 %. V této souvislosti by mělo být poznamenáno, že nepředložili ověřitelné důkazy na podporu tvrzení, že cílový zisk je příliš nízký. Proto se navrhuje, aby byl potvrzen prozatímní cílový zisk ve výši 7,7 %, který vychází ze ziskového rozpětí za celou činnost v oblasti alkoholů, kterého dosáhl jeden žadatel ve svém posledním ziskovém roce před prudkým zvýšením levného dumpingového dovozu.

(120) Některé strany tvrdily, že hodnota 7,7 % není realistická a je příliš vysoká. Pro určení úrovně pro odstranění újmy navrhovaly použít nižší ziskové rozpětí od 3 % do 5 %. Toto tvrzení však nebylo doloženo žádnými důkazy, které by prokázaly, že navrhovaný zisk by byl ziskem, kterého by výrobní odvětví Unie mohlo dosáhnout, kdyby nedocházelo k dumpingovému dovozu na trhu Unie; tvrzení proto nebylo přijato.

(121) Některé strany tvrdily, že Komise chybně určila úroveň pro odstranění újmy na základě rozpětí prodeje pod cenou, zatímco měla použít rozpětí cenového podbízení. V tomto případě se nemělo za to, že by rozpětí cenového podbízení bylo vhodným základem pro určení úrovně pro odstranění újmy způsobené výrobnímu odvětví Unie, protože by neodráželo úroveň ceny, které by mohlo být dosaženo, kdyby nedocházelo k dumpingovému dovozu na trhu Unie. Tato námitka byla tedy zamítnuta.

(122) Na tomto základě mohou být potvrzena prozatímní rozpětí újmy vyjádřená jako procentní podíl z ceny CIF na hranice Unie před proclením, jak je uvedeno ve 127. bodu odůvodnění prozatímního nařízení.

2. Konečná opatření

2.1. Forma konečných opatření

(123) Jak je uvedeno výše v bodech 79 až 84, některé strany mimo jiné tvrdily, že současná opatření by se měla pozastavit, jelikož vývoj na trhu Unie (zvýšení ceny dotčeného výrobku), který nastal po období šetření, je zřejmý, nesporný a trvalý. Tvrdily též, že případná konečná opatření by neměla mít podobu valorického cla a spíše by měla být uložena ve formě MDC.

(124) Má ze nicméně za to, že okolnosti tohoto konkrétního případu nezdůvodňují uložení minimální dovozní ceny. Tato forma opatření by se dala snadno obejít vzhledem k povaze dotčeného výrobku a složitých firemních struktur dotčených vývozců.

(125) Nutno však přiznat, že trh s daným výrobkem je cenově citlivý, a proto by bylo rozumné minimalizovat dopad konečných opatření na uživatele v Unii pro případ možného výrazného růstu cen dotčeného výrobku. Proto se považuje za vhodné změnit formu konečných opatření z valorických cel na specifická cla.

(126) Očekává se, že tato forma opatření do určité míry omezí možný nežádoucí negativní dopad na uživatele v případě, že zvýšení cen bude výrazné a rychlé. Pokud by na druhé straně došlo ke snížení cen, specifická cla by zajistila dostatečnou ochranu výrobců v Unii. Základem specifických cel jsou hodnoty CIF vývozů EU spolupracujících společností během OŠ, přepočtené na eura pomocí měsíčních směnných kurzů a vynásobené (podle pravidla nižšího cla) buď dumpingovým rozpětím, nebo rozpětím újmy, cokoli z toho je nižší.

(127) Dva vyvážející výrobci v této souvislosti namítli, že místo měsíčního by se měl použít průměrný roční směnný kurz. Nutno však poznamenat, že v souladu s obvyklou praxí se k přepočtu měn v antidumpingovém šetření používají měsíční směnné kurzy. To byl také případ tohoto šetření. Tato námitka byla tedy zamítnuta.

(128) Žadatel tvrdil, že při stanovení specifických cel měly být použity současné ceny mastných alkoholů, nikoli hodnoty CIF během OŠ. Je třeba poznamenat, že specifická cla se stanovují na základě výpočtu dumpingu a újmy za období šetření. Nebyly předloženy žádné řádné argumenty, jež by zdůvodňovaly to, aby se v tomto případě při výpočtu specifických cel vycházelo z období po OŠ. Proto byla tato námitka zamítnuta.

2.2. Uložení konečných opatření

(129) Po zveřejnění prozatímních opatření se přihlásil potenciální vyvážející výrobce a uvedl, že zbytková celní sazba by měla být stanovena na úrovni nejvyššího uloženého cla, a nikoli na úrovni nejvyššího dumpingového rozpětí zjištěného u Indonésie. Zbytkové clo se však stanoví na úrovni nižší z hodnot odpovídajících zbytkovému dumpingovému rozpětí nebo zbytkovému rozpětí újmy při použití pravidla menšího cla. Tato námitka byla tedy zamítnuta.

(130) S ohledem na výše uvedené skutečnosti se má za to, že v souladu s čl. 9 odst. 4 základního nařízení by měla být ohledně dovozu dotčeného výrobku uložena v souladu s pravidlem menšího cla konečná antidumpingová opatření na úrovni nižší z hodnot odpovídajících dumpingovému rozpětí a rozpětí újmy.

(131) Všechny strany byly informovány o podstatných skutečnostech a úvahách, na jejichž základě se zamýšlelo doporučit uložení konečných antidumpingových cel. Rovněž jim byla přiznána lhůta, ve které mohly k poskytnutí konečných informací předkládat svá vyjádření. Připomínky, které strany předložily, byly řádně přezkoumány a zjištění byla v případě potřeby odpovídajícím způsobem upravena.

(132) Navrhovaná konečná antidumpingová cla jsou následující:

Země	Společnost	Konečné specifické antidumpingové clo (EUR / t čisté hmotnosti)
Indie	VVF Limited	46,98
	Všechny ostatní společnosti	86,99
Indonésie	P.T. Musim Mas	45,63
	Všechny ostatní společnosti	80,34
Malajsie	KL-Kepong Oleomas Sdn.Bhd.	35,19
	Emery Oleochemicals (M) Sdn. Bhd.	61,01
	Fatty Chemical Malaysia Sdn. Bhd.	51,07
	Všechny ostatní společnosti	61,01

(133) Individuální sazby antidumpingového cla pro jednotlivé společnosti uvedené v tomto nařízení jsou výlučně použitelné na dovoz dotčeného výrobku vyrobeného těmito společnostmi, tedy konkrétně uvedenými právnickými osobami. Na dovoz dotčeného výrobku vyrobeného jakoukoli jinou společností, která není konkrétně uvedena v článku 1 spolu s názvem a adresou, včetně subjektů ve spojení se zde konkrétně uvedenými společnostmi, se tyto sazby nevztahují a na takový dovoz se uplatní celní sazba použitelná na „všechny ostatní společnosti“.

(134) Všechny žádosti o uplatňování těchto individuálních sazeb antidumpingových cel pro jednotlivé společnosti (např. po změně názvu subjektu nebo po založení nových výrobních nebo prodejních subjektů) by měly být neprodleně zaslány Komisi[10] se všemi náležitými údaji, zejména s údaji o jakýchkoli změnách činnosti společnosti, které se týkají výroby, domácího prodeje a prodeje na vývoz a které souvisejí např. s uvedenou změnou názvu nebo změnou výrobních a prodejních subjektů. Bude-li to vhodné, bude toto nařízení odpovídajícím způsobem změněno formou aktualizace seznamu společností, na něž se vztahují individuální sazby antidumpingového cla.

[10] European Commission, Directorate-General for Trade, Directorate H, NERV-105, 1049 Brusel, Belgie.

3. Závazky

(135) Jeden indický a jeden malajsijský vyvážející výrobce spolu s jeho dovozcem ve spojení nabídli cenový závazek v souladu s čl. 8 odst. 1 základního nařízení. Obě nabídky obsahovaly velký počet skupin výrobků (podle chemických specifikací), přičemž každé skupiny se týkala jiná minimální dovozní cena (MDC); cenové rozdíly mezi skupinami činily u malajsijského vývozce až 25 % a u indického vývozce až 100 %. V rámci jednotlivých skupin se ceny navíc lišily až o 20 %, což hrozilo vysokým rizikem křížové kompenzace. Bylo také konstatováno, že nabídka indického vývozce neřešila kolísání cen dotčeného výrobku. Další riziko křížové kompenzace bylo zjištěno u malajsijského vývozce a jeho dovozce ve spojení v Unii, který odebíral dotčený výrobek nejen od malajsijského vývozce, ale i od jiných dodavatelů. Pro celní orgány by rovněž bylo obtížné určit chemickou specifikaci výrobku bez individuální analýzy, a jakákoli kontrola by tedy byla velmi pracná až neproveditelná. Proto byly nabídky závazku zamítnuty. V návaznosti na návrh na změnu formy opatření jeden vyvážející výrobce upravil svou nabídku závazku a navrhl pro všechny skupiny výrobků průměrnou MDC, díky čemuž – jak tvrdil – již nebude hrozit riziko křížové kompenzace. Druhý vyvážející výrobce pouze trval na své původní nabídce. Vzhledem k počtu druhů výrobků a rozdílnostem v jejich cenách by však MDC mohla zcela ohrozit účinnost opatření. Struktura společností a jejich výše popsaných nabídek navíc stále představuje překážku pro přijetí závazku. Režim vykazování a cen navržený jedním vývozcem tyto obavy neřeší a v každém případě by kontrola na jeho základě byla velmi pracná až neproveditelná. Nabídky závazku tudíž nelze přijmout.

4. Konečný výběr prozatímních antidumpingových cel

(136) Vzhledem k rozsahu zjištěných dumpingových rozpětí a vzhledem k úrovni újmy způsobené výrobnímu odvětví Unie se považuje za nezbytné vybrat s konečnou platností částky zajištěné prostřednictvím prozatímního antidumpingového cla uloženého prozatímním nařízením, a to v rozsahu uložených konečných cel. Pokud jsou konečná cla nižší než cla prozatímní, je třeba uvolnit částky, které byly prozatímně zajištěny nad rámec konečné sazby antidumpingových cel,

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

1. Ukládá se konečné antidumpingové clo z dovozu nasycených mastných alkoholů s uhlíkovým řetězcem C8, C10, C12, C14, C16 nebo C18 (nezahrnuje rozvětvené isomery) včetně jednotlivých nasycených mastných alkoholů (zvané rovněž „čisté frakce“) a směsí převážně obsahujících kombinaci uhlíkových řetězců C6-C8, C6-C10, C8-C10, C10-C12 (běžně zařazované jako C8-C10), směsí převážně obsahujících kombinaci uhlíkových řetězců C12-C14, C12-C16, C12-C18, C14-C16 (běžně zařazované jako C12-C14) a směsí převážně obsahujících kombinaci uhlíkových řetězců C16-C18, v současnosti kódů KN ex 2905 16 85, 2905 17 00, ex 2905 19 00 a ex 3823 70 00 (kódy TARIC 2905 16 85 10, 2905 19 00 60, 3823 70 00 11 a 3823 70 00 91), pocházejících z Indie, Indonésie a Malajsie.

2. Sazba konečného antidumpingového cla pro výrobek popsaný v odstavci 1 a vyrobený níže uvedenými společnostmi je následující:

Země	**Společnost**	**Konečné antidumpingové clo (EUR / t čisté hmotnosti)**	**Doplňkový kód TARIC**
Indie	VVF Ltd, Taloja, Maharashtra	46,98	B110
	Všechny ostatní společnosti	86,99	B999
Indonésie	P.T. Musim Mas, Tanjung Mulia, Medan, Sumatera Utara	45,63	B112
	Všechny ostatní společnosti	80,34	B999
Malajsie	KL-Kepong Oleomas Sdn. Bhd, Petaling Jaya, Selangor Darul Ehsan	35,19	B113
	Emery Oleochemicals (M) Sdn. Bhd., Kuala Langat, Selangor	61,01	B114
	Fatty Chemical Malaysia Sdn. Bhd. Prai, Penang	51,07	B117
	Všechny ostatní společnosti	61,01	B999

3. V případech, kdy dojde k poškození zboží před propuštěním do volného oběhu, a kdy je proto cena, která byla nebo má být skutečně zaplacena, poměrně rozdělena za účelem určení celní hodnoty podle článku 145 nařízení Komise (EHS) č. 2454/93 ze dne 2. července 1993, kterým se provádí nařízení Rady (EHS) č. 2913/92, kterým se vydává celní kodex Společenství[11], se výše antidumpingového cla, vypočtená na základě výše stanovených částek, sníží o procento, které odpovídá poměrnému rozdělení ceny, která byla nebo má být skutečně zaplacena.

4. Není-li stanoveno jinak, použijí se platné celní předpisy.

Článek 2

Částky zajištěné prostřednictvím prozatímního antidumpingového cla uloženého podle nařízení Komise (EU) č. 446/2011 na dovoz některých mastných alkoholů a jejich směsí

[11] Úř. věst. L 253, 11.10.1993, s. 1.

pocházejících z Indie, Indonésie a Malajsie se vyberou s konečnou platností. Částky, které byly zajištěny nad rámec konečných sazeb antidumpingového cla, se uvolní.

Článek 3

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne .

Za Radu

předseda / předsedkyně

[…]